

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان توفیق و پیامدهای محدودسازی رشد شهری در ایران

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 23، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حمید ماجدی - دانشیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

امیرحسین پورجوهری - استادیار دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر قدس، تهران

خلاصه مقاله:

بسان غالب شهرهای کشورهای در حال توسعه، شهرهای ایران نیز با آهنگ شتابناکی رو به گسترده تر شدن هستند. این موضوع همواره به صورت یک دغدغه جدی توجه برنامه ریزها و طراح های توسعه شهری ایران (از ابتدای شکل گیری طرح های توسعه تاکنون) بوده به طوری که از جمله تاثیرگذارترین موضوع ها بر شکل گیری ایده ساختار فضایی پیشنهادی برای شهرها، چگونگی مواجهه با مقوله رشد شهری است. در یک نگاه عمومی در طی پنج دهه اخیر در ایران، سیاست کمابیش ثابت مدیریت رشد شهری مبتنی بر محدودسازی رشد و ابزار آن و نیز تعریف خط محدوده بوده است. تا حد زیادی ناکارآمدی این سیاست و ابزار آن در اعمال محدودیت و جهت دهی به رشد و مظروف ساختن بافت منسجم شهری در شهرهای مختلف مشهود است. رشد ناخواسته شهری و تحمیل عرصه های جدید به شهر غالباً مظاهر این ناکارآمدی قلمداد شده اند و در جریان بازنگری طرح های توسعه از چالش برانگیزترین موضوع ها محسوب می گردند. در این مقاله، با تکیه بر یک مدل تحلیلی و از طریق تعریف شاخص های سنجش، به ارزیابی پیامدهای فضایی اعمال این سیاست و ابزار در گونه های متنوع شهری ایران پرداخته می شود. در عین حال با انتخاب مولفه های معین وابستگی رشد این شهرها به متغیرها بررسی می گردد، تا از این رهگذر زمینه تدوین سیاست و ابزار مناسب تعدیل یابد و یا جانشین فراهم آید.

کلمات کلیدی:

رشد شهری، محدودسازی رشد، حدود رشد شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749401>

